

STANDARDY OCHRONY DZIECI
W
ZGROMADZENIU CÓREK MARYI WSPOMOŻYCIELKI (SIOSTRY SALEZJANKI)
DOM ZAKONNY w PLESZEWIE

„Przyrzekłem Bogu, że do ostatniego tchnienia będę służył moim chłopcom” św. Jan Bosko

Kontynuując dziedzictwo św. Jana Bosko – wielkiego Wychowawcy Młodzieży i Założyciela Oratorium – jako Wspólnota Wychowawcza w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**, którego Organem nadzorującym jest Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Inspektoriat Wrocławski - podejmujemy realizację różnorodnych działań na rzecz integralnego rozwoju każdego wychowanka. Troszczymy się o to, by nasz dom był miejscem bezpiecznym dla dzieci i młodzieży.

Dom zakonny jest miejscem, w którym każdy powinien odnaleźć dla siebie miejsce i przestrzeń dla wzrostu, dlatego współpracujemy z rodzinami wychowanków oraz ze środowiskiem lokalnym. Metodą wychowawczą przekazaną nam przez św. Jana Bosko oraz św. Marię Dominikę Mazzarello jest system prewencyjny, charakteryzujący się życzliwą uwagą na każdego człowieka, rodzinną i serdeczną atmosferą, spontanicznością oraz radością.

Metoda prewencyjna odwołuje się do wewnętrznych bogactw osoby i wyraża się w postawie optymizmu, szacunku i dobroci, których źródło znajduje się w miłości Boga.¹ Sposobem realizacji systemu prewencyjnego jest salezjańska asystencja, która jest przyjacielską obecnością wśród dzieci i młodych. Nasze działania wychowawcze mają na celu to, by młodzi czuli się akceptowani, rozumiani i wspierani przez dojrzałych wychowawców, którzy są ich towarzyszami na drodze wzrostu, a także w rozwiązywaniu trudnych sytuacji. Wierzymy, że troszcząc się o integralny rozwój powierzonych nam wychowanków, pomagamy im stawać się „dobrymi chrześcijanami i uczciwymi obywatelami”, a szanując ich granice wychowujemy ich do korzystania z przysługujących im praw i wypełniania powierzonych im obowiązków.

W działaniach wychowawczych podejmowanych w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Domu Zakonnego w Pleszewie**, w tym działającego przy nim **oratorium** respektujemy obowiązujące prawo państwowe i kanoniczne. Każda z osób mających kontakt z dziećmi i młodzieżą jest zobowiązana do uważności na jakiegokolwiek sygnały wskazujące na potrzebę pomocy i wsparcia. W przypadku podejrzeń lub ujawnienia okoliczności, które mogą wskazywać, że dziecku zagraża albo dzieje się krzywda, każdy z wychowawców ma obowiązek podjąć adekwatne do zaistniałej sytuacji działanie. W wychowawczych propozycjach oratorium uwzględnia się działania profilaktyczne i przeciwdziałanie wszelkim formom krzywdzenia, a także troskę o wsparcie psychologiczno-pedagogiczne i duchowe dzieci/młodych doświadczonych przemocą.

¹ Por. Konstytucje i Regulaminy Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki, Rzym 2015.

ROZDZIAŁ I

Objaśnienie terminów używanych w dokumencie

Ilekcją w dokumencie jest mowa bez bliższego określenia o:

standardach – należy przez nie rozumieć Standardy ochrony dzieci obowiązujące w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**;

domu zakonnym - należy przez to rozumieć **Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**;

oratorium - należy przez to rozumieć Oratorium, działające w Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie;

personelu/wychowawcy – należy przez to rozumieć każdą osobę dorosłą, animatora, wolontariusza lub inną osobę, która z racji pełnionej funkcji lub zadań ma kontakt z dziećmi, młodzieżą;

dyrektorce - należy przez to rozumieć dyrektorkę domu zakonnego, która jest przełożoną lokalną nominowaną przez przełożoną prowincjalną (Inspektorę) Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Inspektorii Wrocławskiej;

osobie odpowiedzialnej za oratorium – należy przez to rozumieć osobę, której została powierzona przez Przełożoną prowincjalną Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanek) Inspektorii Wrocławskiej - bezpośrednia odpowiedzialność za organizację i prowadzenie oratorium;

dziecku/młodym - należy przez to rozumieć każdą osobę, która nie ukończyła 18-go roku życia;

wychowanku – należy przez to rozumieć każde dziecko uczestniczące w systematycznych lub jednorazowych formach pracy z dziećmi i młodzieżą prowadzonych przez dom zakonny (w tym: działania oratorium, kolonie, półkolonie, grupa scholii, pielgrzymki, dni/wyjazdy formacyjne);

rodzicu/opiekunie dziecka - należy przez to rozumieć przedstawiciela ustawowego dziecka: rodzica² albo opiekuna³; rodzica zastępczego⁴; opiekuna tymczasowego (czyli osobę upoważnioną do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych)⁵;

zgodzie opiekuna dziecka - należy przez to rozumieć zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka, rodziców zastępczych, opiekuna, opiekuna tymczasowego, z zastrzeżeniem, że dotyczy to tylko sytuacji, gdy rodzice są zgodni. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny (orzeczenie sądu opiekuńczego zastępuje zgodę rodziców);

zgodzie dziecka - podmiotowy stosunek do dziecka oznacza, że podejmując decyzje dotyczące dziecka, należy poinformować je o tym, wysłuchać jego opinii oraz o ile to możliwe, bezpieczne, uwzględnić jego potrzeby, zawsze, nawet jeśli przepisy prawa bezpośrednio tego nie wymagają;

² W rozumieniu art. 98 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

³ W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

⁴ W rozumieniu Art. 112 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

⁵ W rozumieniu art. 25 Ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

osobie odpowiedzialnej za Standardy ochrony dzieci - należy przez to rozumieć dyrektorkę domu lub wyznaczoną przez nią osobę sprawującą nadzór nad prawidłowym stosowaniem Standardów ochrony dzieci w domu zakonnym oraz ich aktualnością, odpowiedzialną za składanie zawiadomień i przygotowywanie wychowawców;

osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji – należy przez to rozumieć dyrektorkę domu lub wyznaczoną przez nią osobę odpowiedzialną za koordynację działań interwencyjnych;

osobie odpowiedzialnej za bezpieczeństwo w Internecie - należy przez to rozumieć osobę odpowiedzialną za zapewnienie bezpiecznych warunków korzystania przez dziecko z Internetu na terenie domu zakonnego;

osobie odpowiedzialnej za ochronę dziecka - należy przez to rozumieć osobę wyznaczoną przez dyrektorkę domu, odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i udzielanie mu wsparcia;

danych osobowych dziecka - należy przez to rozumieć wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko oraz wizerunek;

instytucji/organizacji - należy przez to rozumieć każdą instytucję świadczącą usługi dzieciom lub działającą na rzecz dzieci za zgodą dyrektorki domu i/lub na terenie domu zakonnego;

Inspektorii - należy przez to rozumieć Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Inspektoriat Wroclawski;

KRK — należy przez to rozumieć Krajowy Rejestr Karny;

RSPTS — należy przez to rozumieć Rejestr Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym.

Rozdział II

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między dziećmi a personelem, w szczególności zachowania niedozwolone wobec dzieci

W pracy wychowawczej domu zakonnego, w tym oratorium realizowane są jasne zasady zachowania się osób dorosłych wobec dzieci. Wszyscy wychowawcy wierni dziedzictwu otrzymanemu od św. Marii Dominiki Mazzarello: „Tobie je powierzam” uznają, że bezpieczeństwo dziecka w relacjach z osobami dorosłymi jest priorytetem. Wskazane poniżej zasady obowiązują wszystkich wychowawców, pracowników, współpracowników, animatorów i wolontariuszy, członków organizacji, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką domu zakonnego, w tym oratorium, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą dyrektorki domu i na jego terenie.

Każdy wychowawca jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat, bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Każdy wychowawca zobowiązany jest działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.

1. Wychowawcy są szczególnie uważni na sytuacje zagrożenia zdrowia i życia, na bieżąco monitorują samopoczucie dzieci, reagują na symptomy mogące świadczyć o pogorszeniu ich stanu zdrowia. Organizowane zajęcia dostosowane są do potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci i grupy, zapewniają wychowankom wszechstronny rozwój oraz wsparcie.

- 1) Wychowawcy na bieżąco poszerzają swoją wiedzę i doskonałą umiejętności w zakresie pracy z dziećmi i rodzinami zagrożonymi wykluczeniem społecznym.
- 2) Praca wychowawcza prowadzona jest zespołowo, poddawana na bieżąco konsultacjom.
- 3) Wychowawcy dbają o profesjonalne podejście, działają systemowo, współpracują z osobami, instytucjami ważnymi dla dziecka i rodziny w jego środowisku życiowym.
- 4) Kontakt fizyczny wychowawcy z wychowankiem polegający na użyciu siły w celu normowania, stawiania mu granic dopuszczalny jest wyłącznie w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa własnego wychowanka bądź innych osób, zagrożenia zniszczenia mienia, rażącego nieprzestrzegania regulaminu, wyłącznie w celu przerwania takich zachowań. O sytuacjach tych informowani są rodzice/opiekunowie dziecka.
- 5) Wychowawcy towarzyszą dzieciom w rozwiązywaniu sytuacji trudnych, wspierają je w poszukiwaniu rozwiązań, podejmują działania wychowawcze mające na celu kształtowanie prawidłowych postaw – wyrażania emocji w sposób niekrzywdzący innych, niwelowanie zachowań agresywnych, promowanie zasad opartych na szacunku i życzliwości.
- 6) Praca wychowawcza oparta jest na jasno sformułowanych w domu zakonnym normach określających zasady zachowania, prawa i obowiązki wychowanków.
- 7) Wychowankowie są zapoznawani z normami regulującymi funkcjonowanie na terenie domu zakonnego, uwzględniającymi ich prawa, w sposób aktywny, w procesie tworzenia kontraktu, w trakcie zajęć grupowych.
- 8) Pozytywne zachowania i postawy wychowanków wzmacniane są poprzez grupowe i indywidualne systemy motywacyjne. W sytuacji nieprzestrzegania norm dziecko jest informowane o konsekwencji zachowania i możliwych działaniach naprawczych. O sytuacjach takich na bieżąco informowani są rodzice/opiekunowie wychowanka.
- 9) Bezpośrednie kontakty z wychowankami oparte są na poszanowaniu godności, intymności dziecka i obustronnym poszanowaniu granic osobistych. Wychowawcy podczas trwania zajęć w kontaktach z dziećmi kierują się szacunkiem, akceptacją i życzliwością.
- 10) Osoby dorosłe uwzględniają indywidualne potrzeby dziecka, zwracają się do niego językiem zrozumiałym i empatycznym.
- 11) Wychowawcy dostosowują wymagania wobec wychowanka do aktualnych możliwości dziecka i wspierają go w ich realizacji.
- 12) W pracy wychowawczej z dziećmi i w działaniach mających na celu udzielanie wsparcia, zapewnienie bezpieczeństwa należy uwzględnić sytuację dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. W miarę możliwości dom zakonny stwarza warunki i formy wsparcia umożliwiające realizację indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka, w tym warunki rozwijania jego możliwości i mocnych stron, wzmacniania aktywności i uczestnictwa dziecka w życiu grup dziecięcych i młodzieżowych działających przy domu zakonnym.
- 13) Ustaloną formą komunikacji elektronicznej między wychowawcami a wychowankami jest grupa utworzona w aplikacji Messenger. Zostało to przekazane do wiadomości rodziców i funkcjonuje za ich zgodą. Kontakt może odbywać się w godzinach od 8.00 do 20.00.

2. Zachowania niedopuszczalne:

- 1) Wychowawcy nie wolno:

- a) spożywać alkoholu, wyrobów tytoniowych, innych używek bądź nielegalnych substancji, ani też oglądać treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę w obecności dzieci lub na terenie domu zakonnego;
- b) udostępniać dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę lub umożliwiać im zapoznanie się z tymi treściami;
- c) proponować alkoholu, wyrobów tytoniowych, innych używek bądź nielegalnych substancji, leków, które nie są zalecone przez lekarza;
- d) utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla celów prywatnych;
- e) przyjmować pieniędzy, prezentów od dziecka, rodzica (zakaz ten nie ma zastosowania w przypadku kwiatów i drobnych upominków wręczanych jako wyraz wdzięczności z okazji świąt bądź innych uroczystości obchodzonych w domu zakonnym, w tym w oratorium);
- f) wchodzić w relacje zależności wobec dziecka lub rodzica bądź zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności, stwarzając ryzyko pojawienia się zarzutu nierównego traktowania dzieci bądź czerpania korzyści;
- g) utrzymywać niejawnych bądź ukrywanych kontaktów z dzieckiem oraz kontaktów opartych na udzielaniu gratyfikacji albo wynikających z przewagi fizycznej, stosunku władzy bądź zależności dziecka;
- h) składać dziecku propozycje, czynić komentarze niewłaściwych dla relacji personel – dziecko, dotykać w sposób uznany za nieprzyzwoity czy niestosowny albo w taki sposób odbierany przez dziecko;
- i) używać wulgarnych słów, gestów i żartów, czynić obraźliwych uwag, nawiązywać w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej, wykorzystywać wobec dziecka przewagę fizyczną (zastraszanie, przymuszanie, groźby), stosunku władzy bądź zależności dziecka;
- j) stosować jakiegokolwiek przemocy wobec dziecka, w tym polegającej na biciu, szturchaniu, popychaniu i wszelkich innych naruszeniach nietykalności cielesnej dziecka;
- k) zawstydzać, upokarzać, lekceważyć, obrażać dziecko, krzyczeć na dziecko;
- l) w jakikolwiek sposób dyskryminować dziecko ze względu na płeć, wygląd, poziom sprawności fizycznej bądź intelektualnej, stan zdrowia, status społeczny, etniczny, kulturowy, narodowość, religię i światopogląd, zainteresowania i inne;
- m) ujawniać informacje wrażliwych dotyczących dziecka, dotyczących wszelkich punktów zapisanych poniżej wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci, takich jak wizerunek dziecka, informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dziecka; zapraszać dziecko do swojego miejsca zamieszkania, spotykać się z nim poza godzinami pracy/działalności domu zakonnego, w tym oratorium lub utrzymywać kontakty poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). W przypadku, gdyby taki kontakt był konieczny ze względu na dobro dziecka, może on nastąpić wyłącznie za wiedzą dyrektorki domu;
- n) angażować lub zachęcać dziecko do jakiegokolwiek działalności niezgodnej z prawem lub stwarzającej zagrożenie dla dziecka.

2) Wychowawca musi być świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania swojej prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, a także własnych działań w Internecie. Dotyczy to lajkowania określonych stron, na których może on spotkać

dzieci, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i stawień prywatności kont, z których korzysta. Jeśli profil wychowawcy jest publicznie dostępny, to również dzieci i ich rodzice/opiekunowie mają wgląd w cyfrową aktywność wychowawcy.

3) Wychowawca zobowiązany jest wyłączać lub wyciszać osobiste urządzenia elektroniczne w trakcie zajęć, z wyłączeniem sytuacji konieczności korzystania z nich w ramach realizacji zajęć.

3. Ochrona dziecka

W przypadku pracy z dzieckiem, które doświadczyło krzywdzenia, w tym krzywdzenia seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania, należy zachować ostrożność i dystans w celu jego ochrony. Zawsze należy tłumaczyć dziecku granice relacji.

W sytuacji podejrzenia lub ujawnienia krzywdzenia zawsze należy stworzyć dziecku możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia). Szczególnie ważne jest, by:

- 1) wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
- 2) zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło, podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
- 3) wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
- 4) jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
- 5) należy odpowiednio poinformować dziecko, że tą sprawą zajmą się inne odpowiednie osoby, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo i że nie jest winne temu, co się stało.

4. Zasady organizowania wyjazdów, wyjazdów i akcji wakacyjnych

- 1) Wszystkie wyjazdy z udziałem dzieci powinny być starannie zaplanowane i dokumentowane w sposób formalny ze szczególnym uwzględnieniem kwestii transportu, zakwaterowania oraz bezpieczeństwa. Należy zadbać o stosowne ubezpieczenia.
- 2) W czasie wyjazdów należy zwrócić uwagę na zachowania podopiecznych, mogące wskazywać na problemy dziecka z aklimatyzacją w grupie, trudności w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami oraz na brak wykazywania się przez małoletnich umiejętnościami w zakresie radzenia sobie z sytuacjami konfliktowymi, pojawiającymi się w grupie rówieśników.
- 3) Szczególną uwagę i wyjątkową czujność należy wykazać w stosunku do dzieci, których zachowanie może stwarzać zagrożenie, budzić niepokój lub być źródłem dyskomfortu dla innych uczestników pobytu.
- 4) Wychowawca nie może bagatelizować jakichkolwiek sygnałów mogących wskazywać w szczególności na: izolowanie się małoletniego w grupie rówieśników, przejawy agresji wśród małoletnich (w szczególności agresywne zachowania starszych wobec młodszych), konflikty między podopiecznymi, pojawiające się w przypadku uczniów zachowania seksualne, wykorzystywanie przez rówieśników zagubienia i nieporadności małoletnich słabiej przystosowanych do radzenia sobie w grupie.
- 5) W razie stwierdzenia tego rodzaju trudności wychowawcy mają obowiązek podjąć działania w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji oraz powinni bezzwłocznie przystąpić do podjęcia

odpowiednich czynności zapewniających bezpieczeństwo, spokój i dobre samopoczucie dzieci.

- 6) Na każdy wyjazd z dziećmi, po uprzednim zapoznaniu rodziców/opiekunów prawnych z programem wyjazdu, wychowawca zobowiązany jest uzyskać ich pisemną zgodę.
- 7) Rodzice mają prawo do informacji o kontaktowym numerze telefonu, pod którym będą mogli uzyskać informacje o dziecku podczas jego pobytu na wyjeździe.
- 8) Należy zwrócić uwagę, aby czas przeznaczony na odpoczynek nocny zaplanowano w sposób zgodny z normami bezpieczeństwa. Szczególną uwagę należy poświęcić rozplanowaniu miejsc noclegowych. Sypialnie chłopców i dziewcząt powinny być odseparowane i nadzorowane przez personel tej samej płci, co przebywający w nich wychowankowie.
- 9) Wychowawca nie powinien nocować w pomieszczeniu, w którym nocują dzieci. W sytuacji szczególnej, wymagającej od członka personelu pozostania w nocy w sypialni z małoletnim, powinien o tym fakcie powiadomić inną osobę dorosłą (standardowo: kierownika wycieczki/kolonii).
- 10) Wychowawca powinien na bieżąco przekazywać informacje na temat zdarzeń mających miejsce w trakcie organizowanych wyjazdów, które mogą stanowić zagrożenie dla ich uczestników oraz sygnalizować potrzebę podjęcia interwencji ze strony organizatorów w każdym przypadku, w którym taka interwencja może przyczynić się do rozwiązania problemów dostrzeżonych przez opiekunów lub wychowawców.

5. Szczegółowy kodeks bezpiecznych relacji personel – dziecko znajduje się w **Załączniku nr 2**.

6. Znajomość i zaakceptowanie zasad bezpiecznych relacji pomiędzy wychowawcami a małoletnimi w domu zakonnym, w tym w oratorium, (w tym kodeksu zachowań znajdującego się w **Załączniku nr 2**) są potwierdzone podpisaniem oświadczenia przez wszystkich wychowawców oratorium (**Załącznik nr 3a**). Takie oświadczenie podpisać muszą również wszystkie osoby jednorazowo dopuszczane do działalności z dziećmi (**Załącznik nr 3b**).

Rozdział III

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

1. Dom Zakonny w Pleszewie, w tym oratorium jest miejscem zapewniającym bezpieczeństwo wszystkim dzieciom, także w grupie rówieśniczej. Kierując się tożsamością oratorium opisaną w preambule, wychowawcy starają się przekazać dzieciom postawę szacunku wobec każdego człowieka, aby w relacjach międzyludzkich bliska im była ewangeliczna zasada: „Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie” (Mt 7,12a).

2. Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi znają wszyscy wychowawcy, dzięki czemu mogą oni umiejętnie i adekwatnie do zaistniałej sytuacji reagować na każde niewłaściwe zachowanie czy przemoc.

3. Dzieci uczestniczące w prowadzonych w domu działaniach duszpasterskich, w tym w oratorium, znają i stosują zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko.

4. Treść zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi może być zmieniana w każdym momencie na wniosek dzieci i zawsze z ich udziałem.

5. Ewaluacja i weryfikacja zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi odbywa się nie rzadziej niż raz na dwa lata, w tym po każdej sytuacji kryzysowej, jeśli w domu zakonnym podjęto interwencję z powodu krzywdzenia rówieśniczego lub z powodu krzywdzenia ze strony osoby trzeciej.

6. Zagadnienia, które powinny znaleźć się w zasadach bezpiecznych relacji między dziećmi:

- równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby,
- zasady komunikacji między wychowankami,
- szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni,
- zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie,
- szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy,
- sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów.

7. Przyjęte zasady bezpiecznych relacji stanowią podstawę do opracowania *grupowych kodeksów bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi* uwzględniających wiek, możliwości i potrzeby każdego dziecka oraz specyfikę grupy. Każdorazowo za opracowanie *grupowego kodeksu* odpowiedzialny jest wychowawca grupy.

8. *Grupowe kodeksy* opracowywane są w ramach zajęć i przy udziale wszystkich dzieci. Mają formę zrozumiałą dla dzieci (plakat, rysunek, grafika) i są umieszczone w miejscu dla nich dostępnym (np. tablica ogłoszeń).

Rozdział IV

Zasady bezpiecznej rekrutacji wychowawców

W celu zapewnienia bezpiecznego środowiska dla dzieci dyrektorka domu zwraca szczególną uwagę na proces doboru wszystkich wychowawców i innych osób dopuszczanych do jakiegokolwiek działalności z dziećmi, w tym także animatorów, wolontariuszy. Stosuje przy tym obowiązujące przepisy prawa i dokładnie sprawdza kompetencje wszystkich osób, które będą pracowały bądź miały jakikolwiek kontakt z dziećmi.

1. Założenia wstępne

1) W doborze wychowawców religia i wynikające z jej wyznawania świadectwo życia stanowi istotne, uzasadnione i usprawiedliwione wymaganie do zatrudnienia (art. 18^{3b} § 4 KP).

2) Każdy wychowawca i animator realizują zadania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze według zasad systemu wychowawczego św. Jana Bosko.

3) Szczególnym stylem pracy w domu salezjańskim jest asystencja, czyli przyjacielska obecność przy każdym dziecku i w grupie, dająca poczucie bezpieczeństwa i akceptacji, obdarzająca życzliwością, wspierająca świadectwem życia, mądrą radą i upomnieniem, a w trudnościach pomocą.

4) Istotnym warunkiem właściwego doboru kadry jest rozpoznanie motywacji, kwalifikacji i zdolności kandydatów do dopuszczenia do pracy z dziećmi.

5) Dopuszcza się możliwość udziału w spotkaniach z małoletnimi osobami zaproszonymi, niebędącymi bezpośrednimi opiekunami wychowanków podczas spotkania, czy współorganizatorami działań. Konieczna jest przy tym obecność osób z kwalifikacjami oraz sprawdzonymi pod względem niekaralności w Krajowym Rejestrze Karnym oraz w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

2. Obowiązki pracodawców i innych organizatorów

Zgodnie z Ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich przed dopuszczeniem osoby do jakiejkolwiek działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi, oratorium podejmuje następujące kroki:

- 1) sprawdzenie, czy osoba nie figuruje w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym (w Rejestrze z dostępem ograniczonym oraz Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze);
- 2) wymaganie przedstawienia informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 3) wymaganie wypełnienia oświadczenia zamieszczonego w **Załączniku nr 5** oraz w przypadku, gdy osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie lub w ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwała w innym kraju niż Polska wymaganie dołączenia do niego odpowiedniej informacji z rejestrów karnych tych państw;
- 4) przechowywanie uzyskanych dokumentów (informacji z Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, informacji z Krajowego Rejestru Karnego, oświadczenia znajdującego się w **Załączniku nr 2** oraz informacji z rejestrów karnych innych państw) w formie wydrukowanej w dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności z małoletnimi;
- 5) W przypadku, gdy dom zakonny rozpoczyna współpracę z podmiotem zewnętrznym, którego wychowawcy będą dopuszczeni do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich i/lub z opieką nad nimi, musi wprowadzić stosowne zobowiązania do umowy dotyczące:
 - a) potwierdzenia, że osoby zatrudnione przez ten podmiot zostały sprawdzone w RSPTS i KRK,
 - b) stosowania się do przepisów prawa powszechnego oraz standardów postępowania mających na celu ochronę dzieci przed krzywdzeniem,
 - c) poświadczenia, że osoby zatrudnione przez ten podmiot przeszły wymagane przepisami prawa szkolenia w zakresie standardów ochrony dzieci.

3. W procesie rekrutacji i wdrożenia nowych wychowawców lub dopuszczania do jakiejkolwiek działalności z dziećmi, dom zakonny podejmuje również dodatkowe działania, które przyczyniają się do większej ochrony dzieci:

- 1) poruszenie tematu tworzenia bezpiecznego środowiska dla dzieci podczas rozmów kwalifikacyjnych kandydatów na wszystkie stanowiska;
- 2) przedstawienie obowiązujących standardów ochrony dzieci i przyjęcie pisemnego potwierdzenia, że osoba się z nimi zapoznała (**Załącznik nr 3a**);
- 3) w przypadku osoby jednorazowo dopuszczanej do działalności z dziećmi (np. w ramach prowadzenia warsztatów, prezentacji itp.) – przedstawienie najważniejszych elementów

standardów ochrony małoletnich obowiązujących w domu zakonnym i przyjęcie pisemnego potwierdzenia, że osoba zapoznała się z kodeksem zachowań dla osób dorosłych zawierającym zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi (**Załącznik nr 3b**) oraz przedstawienie do wglądu dyrektorze domu informacji z KRK w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz informacji o nie figurowaniu w RSPTS, a w sytuacji braku wydruku udostępnienie danych koniecznych do zweryfikowania przez dyrektorę domu zgodnie z **Załącznikiem nr 12**. Adnotacja potwierdzająca wgląd ww. dokumenty umieszczana jest na oświadczeniu (**Załącznik nr 3b**).

Rozdział V

Interwencja – reagowanie na podejrzenie krzywdzenia, przyjmowanie zgłoszeń, procedury działania

1. Formy krzywdzenia

- 1) Krzywdzeniem dziecka jest każde zamierzone bądź niezamierzone działanie lub zaniechanie działania osoby, instytucji lub społeczeństwa jako całości i każdy rezultat takiego działania lub bezczynności, które naruszają prawa, swobody i dobra osobiste dziecka i/lub zakłócają jego optymalny rozwój. Krzywdzenie może stanowić czyn zabroniony, jeśli spełnia jego znamiona, czyli odpowiada zachowaniom określonym w ustawie karnej.
- 2) Wyróżnia się podstawowe formy krzywdzenia:
 - a) **przemoc fizyczna** – naruszanie nietykalności cielesnej lub zachowanie niosące takie ryzyko; może to być m.in. bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie lub obezwładnianie;
 - b) **przemoc psychiczna** – wywieranie presji na osobę w celu sprawowaniu nad nią kontroli i podporządkowania jej swojej woli; istotą tej formy krzywdzenia jest naruszenie godności osobistej, a wyraża się to np. poprzez izolowanie, wyzywanie, ośmieszanie, grożenie, krytykowanie lub poniżanie;
 - c) **przemoc seksualna** – naruszanie intymności, zmuszanie osoby do aktywności seksualnej (obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej) wbrew jej woli, kontynuowanie aktywności seksualnej, gdy osoba się temu sprzeciwia bądź nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić; może być przemocą z kontaktem fizycznym (np. dotykanie intymnych części ciała, stosunek seksualny) lub bez kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, podglądanie, werbalna przemoc seksualna);
 - d) **wykorzystywanie seksualne dziecka** – włączanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody i/lub na którą nie jest dojrzałe rozwojowo i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób i/lub która jest niezgodna z normami prawnymi lub obyczajowymi danego społeczeństwa; z wykorzystaniem seksualnym mamy do czynienia, gdy taka aktywność wystąpi między dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem a innym dzieckiem,

jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w relacji opieki, zależności, władzy;

- e) **zaniedbywanie** – niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych i psychicznych drugiego człowieka; odnosi się do dzieci, osób starszych czy z niepełnosprawnością lub chorych, których stan wymaga opieki ze strony domowników lub innych osób odpowiedzialnych; polega m.in. na braku zainteresowania potrzebami innej osoby, świadomym ich ignorowaniu, pozbawianiu środków na utrzymanie, jedzenia, ubrania czy schronienia; do zaniedbywania dziecka dochodzi w jego relacji z osobą, która jest zobowiązana do opieki, wychowania, troski i ochrony dziecka;
- f) **przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, *bullying*)** – doświadczanie różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych (Internetu i urządzeń mobilnych); ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców; obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz cyberprzemoc (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających osobę krzywdzoną), a także wykorzystanie seksualne przez rówieśnika.

2. Podstawowe zasady interwencji

- 1) Interwencja, o której mowa w tym rozdziale, służy ujawnieniu krzywdzenia i zatrzymaniu go, a także zapewnieniu bezpieczeństwa oraz wypracowaniu indywidualnej ścieżki pomocy dziecku.
- 2) Interwencja może dotyczyć krzywdy wyrządzonej dziecku na terenie domu zakonnego, w tym w oratorium lub poza nim w ramach działalności związanej z jego funkcjonowaniem (np. w czasie wycieczek) bądź dziejącej się w innym miejscu i niezwiązanej z oratorium. Interwencja może dotyczyć przemocy zadawanej przez wychowawcę, opiekunów dzieci, inne osoby dorosłe bądź rówieśnika/rówieśników (niekoniecznie uczęszczających na zajęcia w domu zakonnym, w tym w oratorium).
- 3) Informacja o krzywdzie może pochodzić od samego krzywdzonego dziecka, jego rodziców lub innych osób posiadających wiedzę o krzywdzie. Przemoc może zostać wykryta również poprzez obserwację symptomów krzywdzenia. Personel reaguje na wszelkie zgłoszenia i oznaki mogące wskazywać na to, że dziecko doświadcza jakiegokolwiek formy krzywdzenia.
- 4) Każdy wychowawca ma obowiązek przyjęcia zgłoszenia o podejrzeniu krzywdzenia dziecka w przypadku, gdy zgłosi się do niego osoba doświadczająca przemocy bądź inna osoba będąca tego świadkiem. Osoba przyjmująca zgłoszenie odpowiada za podjęcie właściwych działań zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi i procedurami przyjętymi w domu zakonnym. Nie rozstrzyga, czy podejrzenia lub oskarżenia są zasadne, lecz zgłasza informację zgodnie z niniejszą procedurą.
- 5) Powzięcie podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy, lub przyjęcie zgłoszenia o krzywdzie (od dziecka, jego rodzica lub innej osoby będącej świadkiem), zobowiązuje

- osobę przyjmującą informację do sporządzenia notatki służbowej (wzór w **Załączniku nr 7**) i przekazania jej dyrektorze domu.
- 6) Wychowawca reaguje również, w sposób dostosowany do każdej sytuacji, na wszelkie zachowania sprzeczne z kodeksami zachowań obowiązującymi w domu zakonnym (**Załączniki nr 2 i 4**), które niekoniecznie muszą być już formą krzywdzenia dziecka, lecz stanowią przekroczenie przyjętych zasad. Każdy wychowawca dostrzegający niewłaściwe zachowanie ze strony innego dorosłego powinien zareagować, by chronić dzieci przed krzywdzeniem. Zakres interwencji świadka zdarzenia zależy od uchybienia. W przypadku mniej poważnych (niemających znamion krzywdzenia dziecka) i jednorazowych sytuacji wystarczy zwrócenie uwagi. Jeśli uchybienie jest poważne lub się powtarza, należy je niezwłocznie zgłosić osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji bądź bezpośrednio dyrektorze domu, która powinna podjąć działania zgodnie z obowiązującymi przepisami.
 - 7) Jeżeli podejrzanym o krzywdzenie jest dyrektorka domu, osoba odpowiedzialna za oratorium lub osoba, która powzięła taką informację powiadamia o tym fakcie Delegatkę ds. ochrony dzieci i młodzieży.
 - 8) O doświadczanej przez dziecko krzywdzie oraz obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja, sąd rodzinno-opiekuńczy lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej) zostają poinformowani jego rodzice lub w przypadku podejrzenia przemocy domowej rodzic niekrzywdzący. Jeżeli poinformowanie rodzica jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego.
 - 9) Dyrektorka domu we współpracy z osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji w zależności od sytuacji:
 - składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do prokuratury/policji,
 - wysyła wniosek o wgląd w sytuację rodziny do wydziału rodzinnego i nieletnich sądu rejonowego,
 - kontaktuje się z ośrodkiem pomocy społecznej,
 - w przypadku, gdy krzywdzenia dziecka dopuściła się osoba duchowna lub konsekrowana, dokonuje się również zgłoszenia odpowiednim władzom kościelnym (za pośrednictwem właściwego delegata ds. ochrony dzieci i młodzieży).
 - 10) Dalsze postępowanie mające zweryfikować, czy faktycznie doszło do przemocy, należy do właściwej instytucji państwowej.
 - 11) Z każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi **Załącznik nr 7**.
 - 12) Każdą osobę, która w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych zapoznała się z informacją o krzywdzeniu dziecka, zobowiązuje zachowanie poufności, czyli nieudostępnianie informacji osobom oraz podmiotom nieuprawnionym, niezaangażowanym w interwencję i wsparcie dziecka.

3. Interwencja w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka

W sytuacji podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu, należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policję, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112. Zasadniczo służby informuje dyrektorka domu lub osoba odpowiedzialna za oratorium. W sytuacji pilnej, która wymaga natychmiastowego działania i nie jest możliwe przeprowadzenie zwyczajnej procedury, czyni to wychowawca, który powziął informację o zagrożeniu. Po dokonaniu zgłoszenia sporządza on notatkę służbową i przekazuje

ją dyrektorze domu. Przejmuje ona odpowiedzialność za dalszy tok interwencji zgodnie z procedurami opisanymi w standardach.

4. Krzywdzenie przez wychowawcę domu zakonnego, w tym wychowawcę oratorium lub inną osobę dorosłą

- 1) Gdy osobą podejrzaną o krzywdzenie dziecka jest wychowawca lub inna osoba dorosła niebędąca rodzicem dziecka, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowy: z dzieckiem (zależnie od okoliczności również w obecności psychologa), innymi osobami, które mogą mieć wiedzę o zdarzeniu, z rodzicami dziecka, a także – zależnie od okoliczności, jeśli nie będzie to miało negatywnego wpływu na przebieg interwencji – z osobą podejrzaną o krzywdzenie dziecka.
- 2) Podczas rozmów, prowadzonych w miarę możliwości, w miejscu niedostępnym dla osób postronnych, w tym innych członków wspólnoty wychowawczej czy współpracowników niebiorących udziału w czynnościach (np. osobny pokój niebędący pokojem przejściowym), próbuje się ustalić przebieg zdarzenia oraz jego wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne dziecka. Wszystkie zdobyte informacje zapisuje się w karcie interwencji. Zasada poufności obowiązuje także, jeżeli pozyskanie informacji odbywa się w formie telefonicznej.
- 3) Podczas rozmowy z rodzicami dziecka osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przekazuje informacje o możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, m.in. w powołanych do tego instytucjach czy organizacjach pozarządowych.
- 4) Jeżeli przypuszcza się, że wobec dziecka popełniono przestępstwo, dyrektorka domu zawiadamia o tym fakcie jednostkę policji lub prokuraturę właściwą dla miejsca siedziby domu lub miejsca popełnienia przestępstwa (np. w przypadku kolonii).
- 5) Jeśli zgłoszenie dotyczy podejrzenia krzywdzenia ze strony wychowawcy domu zakonnego podejmuje się środki dyscyplinarne zgodne z obowiązującym prawem. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka będącego czynem zabronionym w rozumieniu prawa polskiego wychowawca o nie podejrzewany, do czasu wyjaśnienia sprawy, zostaje odsunięty od wszelkich form kontaktu nie tylko z pokrzywdzonym dzieckiem, ale także z pozostałymi dziećmi. W innych sytuacjach dyrektorka domu podejmuje działania dyscyplinarne zgodnie z przepisami prawa i zasadami obowiązującymi w domu zakonnym.
- 6) W przypadku, gdy podejrzewa się krzywdzenie dziecka przez wychowawcę domu zakonnego, w tym oratorium, spełniające znamiona czynu zabronionego, powiadamia się również Delegatkę ds. ochrony dzieci i młodzieży w Inspektorii Wrocławskiej.
- 7) Jeśli oskarżenia o krzywdzenie dziecka okażą się bezpodstawne, wychowawca oratorium zostanie niezwłocznie przywrócony do pełnienia swoich dotychczasowych obowiązków. W takim wypadku przedsięwzięte zostaną przez dyrektorkę domu wszelkie środki, aby zaistniała sytuacja nie odbiła się negatywnie na sytuacji wychowawcy, pod adresem którego skierowane zostały bezpodstawne zarzuty. Gdyby podejrzenie popełnienia przestępstwa i odsunięcie od pełnienia obowiązków dotyczyło dyrektorki domu lub osoby odpowiedzialnej za oratorium, wówczas przywrócenie mu dobrego imienia należy do Inspektorii.
- 8) Jeżeli wychowawca dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powinna zbadać

wszystkie okoliczności zdarzenia. Należy wysłuchać dziecko, osobę podejrzaną krzywdzenie oraz ewentualnych innych świadków tej sytuacji. W zależności od ustaleń dyrektorka domu powinna powziąć odpowiednie środki zaradcze, np. upomnienie słowne, z zakończeniem współpracy włącznie.

- 9) Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio włączona w działalność oratorium, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy wydać zakaz wstępu tej osoby na teren oratorium, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.

5. Krzywdzenie przez rodzica dziecka

- 1) Gdy podejrzewa się krzywdzenie dziecka przez rodzica lub ktoś dokonał takiego zgłoszenia krzywdzenia, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowę z dzieckiem (zależnie od okoliczności również w obecności psychologa). Następnie rozmawia z innymi osobami mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i sytuacji rodzinnej dziecka. Należy spróbować ustalić fakty oraz ich wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne dziecka. Wszystkie zdobyte informacje zapisuje się w karcie interwencji.
- 2) W przypadku bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia dziecka niezwłocznie powiadomiona zostaje jednostka policji właściwa dla jego miejsca zamieszkania.
- 3) Jeśli wyrządzona krzywda jest przestępstwem, dyrektorka domu we współpracy z osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji (w przypadku, gdy nie jest nią dyrektorka domu) sporządza zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej ze względu na miejsce zamieszkania dziecka jednostki policji lub prokuratury.
- 4) W przypadku, gdy dziecko doznaje ze strony rodziców lub innych domowników krzywdzenia niebędącego przestępstwem: gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a małoletnie dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) dyrektorka domu powiadamia odpowiednie służby: Ośrodek Pomocy Społecznej lub policję.
- 5) Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przekazuje informacje o zdarzeniu, ewentualnej interwencji oraz o możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia rodzicowi niekrzywdzącemu. Musi się to odbyć podczas zorganizowanego specjalnie spotkania i nie dopuszcza się, by takie informacje przekazywać poprzez e-mail.

6. Krzywdzenie rówieśnicze

- 1) Jeśli podejrzanym o krzywdzenie dziecka jest inny wychowanek domu zakonnego, w tym oratorium, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przeprowadza rozmowę z wychowankiem krzywdzonym i jego rodzicami, a także oddzielnie z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami. Rozmawia również z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. Rozmowy mają na celu ustalenie przebiegu zdarzenia, a także jego wpływu na zdrowie fizyczne i psychiczne dziecka krzywdzonego.
- 2) Jeśli na skutek rozmów dojdzie do potwierdzenia faktu stosowania przemocy rówieśniczej, wspólnie z rodzicami dziecka krzywdzącego zostaje opracowany plan naprawczy, którego celem jest zmiana niepożądanych zachowań.

- 3) Jeśli w trakcie prowadzonych rozmów okaże się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego wychowanka samo jest krzywdzone (np. przez rodziców, innych dorosłych bądź inne dzieci), należy wszcząć procedurę interwencji i wsparcia również wobec niego.
- 4) Gdy dziecko krzywdzące nie jest wychowankiem domu zakonnego, w tym oratorium, należy porozmawiać z dzieckiem doświadczającym przemocy, innymi osobami mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu, a także z rodzicami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie fizyczne i psychiczne dziecka. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji przekazuje informacje o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia oraz o sposobach reakcji domu zakonnego na zdarzenie (np. poinformowanie sądu rodzinnego oraz szkoły, do której uczęszcza krzywdzący uczeń).
- 5) Jeśli istnieje prawdopodobieństwo, że rodzice nie będą wspierać krzywdzonego dziecka, dyrektorka domu powiadamia szkołę i Ośrodek Pomocy Społecznej.
- 6) Jeżeli podejrzanym o krzywdzenie jest osoba w wieku do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn zabroniony, należy ponadto poinformować właściwy miejscowy sąd rodzinny lub policję (wydział ds. nieletnich) poprzez złożenie pisemnego zawiadomienia.
- 7) Jeżeli podejrzanym o krzywdzenie jest osoba powyżej 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn zabroniony, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez złożenie pisemnego zawiadomienia.

Rozdział VI

Zasady przeglądu i aktualizacji standardów

Dyrektorka domu lub wskazana przez nią osoba raz na dwa lata dokonuje ewaluacji standardów w Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Domu Zakonnym w Pleszewie. W tym celu przeprowadza ankietę (**Załącznik nr 8**) skierowaną do przedstawicieli, wychowawców, rodziców i dzieci, na podstawie której ocenia poziom znajomości standardów, ich przestrzegania we wspólnocie wychowawczej oraz dostosowania do aktualnych potrzeb. Weryfikuje również ich zgodność z obowiązującymi przepisami prawa. Opracowane pisemnie wnioski z przeprowadzonej ankiety i wynikające z nich propozycje zmian dyrektorka domu omawia z osobą odpowiedzialną za prewencję w Inspektorii.

Dyrektorka domu uwzględniając wnioski, propozycje i opinie wychowawców, rodziców, dzieci i osoby odpowiedzialnej za prewencję wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i ogłasza je wszystkim zainteresowanym.

Nowa wersja standardów zostaje wywieszona w salach oratorium w domu zakonnym i opublikowana na stronie internetowej Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Inspektorii Wrocławskiej: www.cmw.osw.pl (<https://cmw.osw.pl/dziela/>)

Rozdział VII

Kompetencje osób odpowiedzialnych za przygotowanie wychowawców oratorium do stosowania standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

W Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie za przygotowanie wychowawców do stosowania Standardów ochrony dzieci, za przestrzeganie zasad przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności odpowiedzialna jest dyrektorka domu, a podczas jej nieobecności osoba ją zastępująca, zgodnie ze wskazaniem.

Dyrektorka domu lub osoba odpowiedzialna za oratorium:

1. Przy przyjmowaniu wychowawcy do działalności wychowawczej w domu zakonnym, w tym w oratorium, zapoznaje go z obowiązującymi Standardami ochrony dzieci – przeprowadza instruktaż – co dokumentowane jest pisemnym oświadczeniem wychowawcy o zapoznaniu się z obowiązującymi w domu zakonnym standardami i zobowiązaniu do ich stosowania (**Załącznik nr 3a**) wraz z zobowiązaniem do zachowania tajemnicy. Oświadczenie to włączane jest do akt osobowych wychowawcy lub innej dokumentacji dotyczącej współpracy.
2. Informuje wychowawców o zmianach wprowadzanych w standardach.
3. Prowadzi ewidencję wychowawców, którzy zapoznali się ze standardami przed przystąpieniem do działalności z kontaktem z dziećmi albo po dokonaniu zmian w standardach.
4. Organizuje szkolenia z zakresu rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci oraz procedur reagowania w sytuacji rozpoznania takich symptomów (szkolenie odbywa się minimum raz w roku), gromadzi dokumentację potwierdzającą szkolenie, w szczególności:
 - zakres tematyczny szkolenia,
 - czas trwania,
 - dane instytucji/osoby prowadzącej,
 - listę uczestników – imienne zaświadczenia udziału włącza się do akt osobowych wychowawcy lub innej dokumentacji dotyczącej współpracy.
5. Współpracuje z osobą odpowiedzialną za prewencję w Inspektorii (w ramach współpracy istnieje możliwość organizacji spotkań osób odpowiedzialnych za standardy w Inspektorii, organizacji szkoleń, konferencji, warsztatów, a także wsparcie w sytuacjach trudnych, wymagających konsultacji).

Rozdział VIII

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz dzieciom standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

W Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie co do zasady osobą odpowiedzialną za udostępnianie rodzicom/opiekunom oraz dzieciom standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania jest dyrektorka domu, a podczas jej nieobecności osoba ją zastępująca, zgodnie ze wskazaniem. W ramach grup oratorium dyrektora zobowiązuje do tego osobę odpowiedzialną za jego kierowanie.

1. Pierwsza wersja Standardów ochrony dzieci przekazana jest wychowankom w czasie spotkań grupowych, a rodzicom/opiekunom – dyrektora domu zakonnego lub osoba odpowiedzialna za oratorium przekazuje link do strony internetowej www.cmw.osw.pl (<https://cmw.osw.pl/dziela/>), gdzie są zamieszczone w/w standardy.
2. Przy przyjmowaniu nowego dziecka do uczestnictwa w działaniach statutowych domu zakonnego, w tym oratorium, rodzicowi/opiekunowi dziecka przedstawiana jest do zapoznania się pełna wersja obowiązujących Standardów, która znajduje się na stronie internetowej www.cmw.osw.pl (<https://cmw.osw.pl/dziela/>). Dodatkowo standardy w pełnej wersji są wywieszane bądź wyłożone w widocznym miejscu na terenie domu zakonnego, a także są udostępniane na życzenie każdej zainteresowanej osobie.
3. Dla dzieci objętych opieką przygotowana jest skrócona wersja standardów, która zawiera istotne informacje sformułowane w sposób przystępny dla dzieci. Wersja skrócona jest wywieszona w widocznym miejscu w oratorium.
4. Z zasadami określonymi w standardach bezpośrednio odnoszącymi się do dzieci wychowankowie są na bieżąco zapoznawani w trakcie rozmów indywidualnych, zajęć grupowych oraz zebrań społeczności. Dodatkowo wychowawcy w ramach prowadzonych zajęć poruszają kwestie związane m.in. z zasadami dobrej komunikacji, bezpiecznego korzystania z Internetu, dobrej i złej tajemnicy, budowania poczucia własnej wartości, stawiania granic, dojrzewania, reakcji na sytuacje zagrażające.

Rozdział IX

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. W Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie, w tym w oratorium działania związane z ujawnionym lub zgłoszonym incydencie lub zdarzeniu zagrażającym dobru dziecka jest dokumentowanie, w szczególności poprzez:
 - 1) notatki służbowe opisujące sytuację zgłoszenia/ujawnienia podejrzenia krzywdzenia dziecka,
 - 2) protokoły/notatki ze spotkań z rodzicami i/lub innymi osobami mającymi wiedzę o incydencie/zdarzeniu - **Załącznik nr 9**,
 - 3) kartę interwencji – **Załącznik nr 7**,
 - 4) kopie pism kierowanych do organów ścigania (prokuratury, policji) lub innych instytucji (np. sąd rodzinny, ośrodek pomocy społecznej),
 - 5) korespondencję z instytucjami w ramach podejmowanych działań interwencyjnych.
2. w/w dokumentacja jest poufna, przechowywana jest w teczce dziecka, którego ujawnienie/zgłoszenie dotyczy, w odpowiednio zabezpieczonej szafie, do której dostęp ma dyrektorka domu i osoby przez nią upoważnione.
3. Każde ujawnione lub zgłoszone zdarzenie zagrażające dobru, osoba odpowiedzialna za oratorium, we współpracy z dyrektorką domu wpisuje do rejestru zdarzeń podejrzenia krzywdzenia małoletnich (**Załącznik nr 10**). W trakcie interwencji informacje w rejestrze są na bieżąco uzupełniane. Rejestr przechowywany jest w odpowiednio zabezpieczonej szafie, do której dostęp ma dyrektorka domu lub osoby przez nią upoważnione, w tym osoba odpowiedzialna za oratorium.

4. O każdym ujawnionym lub zgłoszonym podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego informowana jest Delegatka ds. ochrony dzieci i młodzieży, która przygotowuje i przechowuje notatkę ze zgłoszenia.
5. Jeżeli interwencja dokonuje się poza domem zakonnym (np. podczas kolonii czy wyjazdu), osobą odpowiedzialną za jej wdrożenie staje się osoba bezpośrednio odpowiedzialna za realizację zadania (np. kierownik kolonii). Dokumentacja zostaje przekazana do dyrektorki domu lub innej upoważnionej osoby do procedowania w danej sprawie, o ile to możliwe, do rąk własnych w sposób zabezpieczony przed osobami postronnymi lub na jej polecenie bezpośrednio upoważnionym na podstawie prawa organom państwowym i/lub kościelnym. W sytuacji, gdy bezpośrednio przekazanie materiałów z danymi, z ważnych przyczyn, nie jest możliwe, postępuje się zgodnie z wewnętrznym uregulowaniem dotyczącym ochrony danych osobowych.

Rozdział X

Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

1. Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu

- 1) W domu zakonnym podejmowane są wobec dzieci profilaktyczne działania wychowawcze wskazujące sposoby działania, komunikowania i reagowania, które pozwalają uniknąć i zabezpieczyć się przed zagrożeniami wynikającymi z aktywności dziecka w sieci.
- 2) W trakcie rozmów indywidualnych, zajęć grupowych, zebrań społeczności wychowankom przedstawiane są konsekwencje działań niepożądanych, zasady unikania problemów związanych z korzystaniem z sieci, przedstawiane są skutki podejmowanych aktywności.
- 3) W domu zakonnym, w tym w oratorium ustalone jest, że tylko dyrektorka domu, osoba odpowiedzialna za oratorium, wychowawcy lub osoby przez nich wyznaczone korzystają z urządzeń z dostępem do Internetu dla celów organizacji zajęć dla dzieci.
- 4) Korzystanie przez osoby małoletnie, wyznaczone przez wychowawców z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu dla celów organizacji zajęć na terenie domu zakonnego jest stale nadzorowane i monitorowane przez osoby dorosłe.
- 5) Podczas korzystania na terenie domu zakonnego z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu jako pomoc organizacji zajęć oratoryjnych niedozwolone są aktywności szkodliwe dla uczestników zajęć, stanowiące zagrożenie, tj. wchodzenie na strony z treściami prezentującymi zachowania przemocowe, agresywne, o charakterze seksualnym, związane z działalnością przestępczą. Zabronione jest przynoszenie i udostępnianie innym materiałów utrwalonych elektronicznie bądź w innej formie zawierających treści szkodliwe dla dzieci.

2. Reagowanie w przypadku wykrycia krzywdzenia dziecka w cyberprzestrzeni bądź kontaktu ze szkodliwymi treściami w Internecie:

- 1) Wychowawcy reagują na każdą sytuację krzywdzenia dziecka w cyberprzestrzeni bądź jego kontakt ze szkodliwymi treściami w Internecie. Podjęwane są działania adekwatne do każdej sytuacji. Stosuje się przy tym obowiązujące przepisy prawa, m.in. w zakresie ochrony wizerunku, ochrony przed wykorzystaniem seksualnym i cyberprzemocą. W

- przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa ściganego z urzędu sprawa jest zgłaszana na policję lub do prokuratury.
- 2) Interwencja w domu zakonnym, w tym w oratorium prowadzona jest zgodnie z zasadami wskazanymi w rozdziale VII. Za wdrożenie procedury interwencji w domu zakonnym odpowiedzialna jest dyrektorka, która w ramach grup oratorium do koordynacji interwencji wyznacza osobę odpowiedzialną za oratorium.
 - 3) Z każdej sytuacji krzywdzenia dziecka w cyberprzestrzeni bądź kontaktu ze szkodliwymi treściami sporządza się notatkę i zabezpiecza materiały dokumentujące sytuację. Przechowuje się je w taki sposób, aby chronić prawo do prywatności osoby skrzywdzonej i innych osób biorących udział w zdarzeniu. Nie powinno się przysyłać materiałów wrażliwych bądź naruszających intymność osób drogą mailową, lecz zapisać na zabezpieczonym nośniku danych przechowywanym w bezpiecznym miejscu. Dowody wskazujące na naruszenie prawa przekazuje się niezwłocznie policji.
 - 4) Organizatorzy zajęć z dziećmi jak najszybciej powiadamiają rodziców dziecka skrzywdzonego bądź mającego kontakt z treściami szkodliwymi.
 - 5) W przypadku, gdy sprawcą jest wychowanek, osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji powiadamia jego rodziców oraz inicjuje odpowiednie działania wychowawcze i dyscyplinujące.
 - 6) Każde zdarzenie analizuje się pod kątem potrzeby podjęcia odpowiednich działań edukacyjnych i profilaktycznych z dziećmi i rodzicami, aby coraz bardziej uwrażliwiać ich na temat bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych.
 - 7) W razie potrzeby informuje się rodziców dziecka o możliwości usunięcia nielegalnych, kompromitujących lub krzywdzących materiałów z Internetu. W tym celu można uzyskać pomoc na stronach internetowych: dyzurnet.pl lub stopncii.org. Przypomina się również o istniejącym w uzasadnionych przypadkach prawie do bycia zapomnianym wynikającym z unijnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych.

Rozdział XI

Zasady ochrony wizerunku dzieci i innych danych osobowych dzieci

Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie zapewnia ochronę danych osobowych, w tym wizerunku dziecka zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i poniższymi wskazaniem:

1. Utrwalanie, przetwarzanie, używanie, publikowanie wizerunku dziecka znajdującego się na zdjęciu, rysunku, nagraniu bądź na jakimkolwiek nośniku musi być dokonywane rozważnie i ostrożnie. Działania tego rodzaju są dopuszczalne wyłącznie w celu celebrowania sukcesów dziecka, dokumentowania działań lub funkcjonowania domu zakonnego, w tym oratorium, przy zachowaniu bezpieczeństwa dzieci. Przed przyjęciem dziecka na zajęcia jego rodzice są informowani o tym, gdzie i w jaki sposób możliwe jest wykorzystanie jego wizerunku i zgodnie z własną decyzją podpisują odpowiednią zgodę. Zostają poinformowani, że w każdej chwili mogą ją zmienić lub wycofać.

2. Jeżeli wizerunek dziecka ma stanowić element całości, podczas utrwalania wydarzenia zbiorowego – zgromadzenia, krajobrazu, publicznej imprezy – zgoda rodzica na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
3. Zabronione jest podpisywanie zdjęć/nagrań informacjami identyfikującymi dziecko poprzez podanie jego imienia i nazwiska. Jeżeli jest to konieczne lub wskazane, należy użyć wyłącznie imienia dziecka.
4. Zabronione jest ujawnianie w trakcie rejestracji jakichkolwiek informacji dotyczących dziecka, w tym jego stanu zdrowia, sytuacji materialnej, sytuacji prawnej i powiązanych z wizerunkiem dziecka (np. w przypadku organizowania zbiórek indywidualnych).
5. W celu ochrony dziecka przed działaniami naruszającymi jego dobro, w trakcie rejestracji:
 - dziecko musi być ubrane, a sytuacja utrwalana na zdjęciu/naganiu nie może być dla dziecka poniżająca, ośmieszająca ani ukazywać dziecka w negatywnym kontekście;
 - zdjęcia/nagrania dziecka powinny się koncentrować na czynnościach przez nie wykonywanych i w miarę możliwości przedstawiać dziecko w grupie, nie pojedynczo;
 - publikacja zdjęć dopuszczalna jest na wymienionych wcześniej zasadach wyłącznie w okresie uczęszczania dziecka do oratorium, chyba że jego rodzic, rodzic zastępczy, opiekun prawny albo dziecko, które osiągnęło pełnoletność, wyrazili zgodę na publikację po tym czasie.
6. Każdorazowo przed rozpoczęciem uroczystości związanych z funkcjonowaniem domu zakonnego, w tym oratorium, lub innych wydarzeń należy poinformować uczestników dokonujących rejestracji dla celów prywatnych o tym, że:
 - wykorzystanie, przetwarzanie i publikowanie zdjęć/nagrań zawierających wizerunki dziecka i osób dorosłych wymaga udzielenia zgody przez te osoby, w przypadku dziecka – przez ich rodzica, rodzica zastępczego lub opiekuna prawnego;
 - zdjęcia lub nagrania zawierające wizerunki dziecka nie mogą być udostępniane w mediach społecznościowych ani na serwisach otwartych, chyba że rodzic tego dziecka wyraził na to zgodę w formie możliwej do wykazania (np. e-mail);
 - przed publikacją zdjęcia/nagrania w mediach społecznościowych należy sprawdzić ustawienia prywatności, aby wykluczyć dostęp do wizerunku dziecka osobie nieuprawnionej.
7. Rejestracja przez media lub inną osobę niezwiązaną z mediami wydarzenia organizowanego przez dom zakonny, w tym oratorium i opublikowanie tak pozyskanego materiału może się odbyć wyłącznie po uzyskaniu zgody dyrektorki domu, po uprzednim wystąpieniu o taką zgodę na piśmie co najmniej 14 dni przed terminem wydarzenia.
8. Wychowawca nie posiada uprawnień do udzielania przedstawicielom mediów zezwolenia na utrwalanie wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie oratorium.
9. Jeżeli na terenie domu zakonnego, w tym oratorium, ma mieć miejsce wydarzenie, w trakcie którego przewiduje się utrwalenie wizerunku dziecka przez przedstawicieli mediów, przed planowanym terminem wydarzenia, odpowiedzialny za jego przebieg wychowawca występuje do rodzica dziecka, rodzica zastępczego albo opiekuna prawnego dziecka o udzielenie na piśmie zgody na utrwalenie wizerunku dziecka.

10. Wychowawca nie posiada uprawnień do przekazywania przedstawicielowi mediów danych personalnych i kontaktowych rodzica dziecka, rodzica zastępczego albo opiekuna prawnego, bez uzyskania ich pisemnej zgody.
11. Jeżeli utrwalenie wizerunku dziecka ma nastąpić podczas wydarzenia zbiorowego – zgromadzenia, krajobrazu, publicznej imprezy, gdy wizerunek dziecka ma stanowić element całości – zgoda rodzica, rodzica zastępczego albo opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
12. Jeżeli wychowawca ma zamiar udostępnić wizerunek dziecka utrwalony w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-video) może to uczynić pod warunkiem uzyskaniu pisemnej zgody rodzica dziecka oraz o ile to możliwe, po zasięgnięciu opinii dziecka.
13. Pisemna zgoda, o której mowa wyżej, zawiera informację, gdzie ma być umieszczony lub udostępniony zarejestrowany wizerunek, w jakim kontekście będzie wykorzystywany i przez kogo.
14. Materiały zawierające wizerunek dziecka należy przechowywać w sposób zgodny z prawem i zapewniający ochronę dzieci.
15. Nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania oraz jakiegokolwiek dane osobowe dzieci należy przechowywać w zamkniętej na klucz szafce, a nośniki elektroniczne w folderze chronionym. Dostęp do zabezpieczonych danych mogą mieć wyłącznie osoby do tego upoważnione przez dyrektorkę domu.
16. Zabronione jest przechowywanie materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych oraz mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną.

Rozdział XII

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielanie mu wsparcia.

W domu zakonnym, w tym oratorium, osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających dziecku i udzielenie mu wsparcia jest dyrektorka domu a podczas jej nieobecności osoba ją zastępująca, zgodnie ze wskazaniem. W przypadku, gdy zdarzenie zagrażające dziecku dotyczy dyrektorki domu, wychowawca grupy, do której uczęszcza dziecko, bądź inna osoba dorosła zaangażowana w pracę w dziećmi ma obowiązek zgłosić zdarzenie bezpośrednio do Delegatki ds. ochrony dzieci imłodzięży.

Rozdział XIII

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniemu po ujawnieniu krzywdzenia

1. W celu zapewnienia pomocy dziecku krzywdzonemu wychowawca odpowiedzialny za pracę z dzieckiem opracowuje indywidualny plan wsparcia (wzór stanowi **Załącznik nr 11**). Plan wsparcia omówiony zostaje z dyrektorką domu lub osobą odpowiedzialną za oratorium. W ramach wsparcia dziecka uwzględnia się możliwość objęcia go oddziaływaniami wychowawczymi w siedzibie organizatora zajęć wychowawczych, którym jest dom zakonny oraz ewentualnego skierowania dziecka do specjalistycznych placówek pomocy dziecku, w tym placówek medycznych, jeżeli istnieje taka potrzeba.

2. Plan wsparcia formułowany jest z uwzględnieniem sytuacji zdrowotnej, emocjonalnej, rodzinnej dziecka, na podstawie rozmów z dzieckiem, obserwacji jego zachowania, funkcjonowania w grupie, rozmów z rodzicami, opiekunami prawnymi, nauczycielami oraz innymi osobami w środowisku dziecka mającymi wgląd w jego sytuację życiową.

3. Przy formułowaniu planu wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia uwzględnia się jego sytuację rodzinną oraz możliwości współpracy z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka. Plan wsparcia przedstawiony zostaje rodzicom/opiekunom z omówieniem zakresu współpracy przy jego realizacji. W wypadku zaniedbań i braku współpracy ze strony rodziców/opiekunów prawnych w zakresie niezbędnym do poprawy sytuacji dziecka i adekwatnego zaspokajania jego potrzeb, dyrektorka domu *składa do Ośrodka Pomocy Społecznej wniosek o wgląd w sytuację rodziny*.

4. W trakcie interwencji oraz podczas przygotowywania planu wsparcia bierze się pod uwagę również sytuację osób, które mogły być świadkami krzywdzenia, szczególnie innych dzieci. Jeżeli jest taka potrzeba - np. w sytuacji przemocy seksualnej wobec dziecka, o której informację mają jego koledzy i koleżanki, ich rodzice i/lub wychowawcy - opracowuje się również plan wsparcia dla poszczególnych grup. Pomoc udzielana świadkom okazywana jest z delikatnością i w sposób wyważony. Nie może w żaden sposób naruszać dobra skrzywdzonego dziecka.

5. W przypadku przemocy rówieśniczej podejmuje się działania również wobec dziecka krzywdzącego. Zostaje podjęta współpraca z rodzicami dziecka stosującego przemoc i wymaga się od nich podjęcia odpowiednich kroków w reakcji na krzywdzące zachowanie ich dziecka.

ROZDZIAŁ XIV

Postanowienia końcowe

1. *Standardy ochrony dzieci w Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Domu Zakonnym w Pleszewie* obowiązują od dnia 15.08.2024 r.

2. Udostępnienie *Standardów ochrony dzieci* następuje w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi przez wychowawców dzieci i ich opiekunów, tj:

- wywieszenie na tablicy,
- zamieszczenie na stronie internetowej [www.cmw.osw.pl](https://cmw.osw.pl) (<https://cmw.osw.pl/dziela/>)

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW:

Załącznik nr 1	Ważne kontakty i instytucje świadczące pomoc
Załącznik nr 2	Kodeks bezpiecznych relacji personel – dziecko
Załącznik nr 3a	Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci
Załącznik nr 3b	Oświadczenie o zapoznaniu się z Kodeksem bezpiecznych relacji personel-dziecko i zobowiązaniem do zachowania tajemnicy
Załącznik nr 4	Kodeks zachowań dla wychowanków
Załącznik nr 5	Oświadczenie składane przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności z małoletnimi
Załącznik nr 6	Notatka służbowa z przyjęcia zgłoszenia przemocy wobec ucznia
Załącznik nr 7	Karta interwencji
Załącznik nr 9	Notatka ze spotkania/rozmowy z rodzicami i/lub innymi osobami mającymi wiedzę o incydencie/zdarzeniu
Załącznik nr 8	Ankieta
Załącznik nr 10	Rejestr zdarzeń podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia dziecka
Załącznik nr 11	Plan wsparcia udzielanego dziecku
Załącznik nr 12	Oświadczenie o udostępnianiu danych do RSPTS
Załącznik nr 13	Oświadczenie o zobowiązaniu do tajemnicy

WAŻNE KONTAKTY I INSTYTUCJE ŚWIADCZĄCE POMOC

1. Kontakt do osób odpowiedzialnych w domu zakonnym:

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ –
dyrektorka domu – s. **Wiesława Kubiaczyk**

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA STANDARDY OCHRONY DZIECI
osoba odpowiedzialna za oratorium – s. **Teresa Manicka**

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA SKŁADANIE ZAWIADOMIEŃ –
dyrektorka domu - s. **Wiesława Kubiaczyk**

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA INTERNET
osoba odpowiedzialna za oratorium – s. **Teresa Manicka**

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA UDZIELANIE WSPARCIA DZIECKU
dyrektorka domu - s. **Wiesława Kubiaczyk**

2. Dane teleadresowe instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo dzieci oraz mogących udzielić pomocy:

Opieka zdrowotna

NAJBLIŻSZY SZPITALNY ODDZIAŁ RATUNKOWY DLA DZIECI (SOR)
Pleszewskie Centrum Medyczne w Pleszewie
ul. Poznańska 125a, 63-300 Pleszew

Policja

NAJBLIŻSZY KOMISARIAT POLICJI
Komenda Powiatowa Policji w Pleszewie
ul. Kochanowskiego 6, 63-300 Pleszew

Sąd rejonowy – wydział rodzinny i nieletnich

Sąd Rejonowy w Pleszewie
ul. Malińska 21b, 63-300 Pleszew

Pomoc społeczna

Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pleszewie
ul. Słowackiego 19a, 63-300 Pleszew

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna
ul. Słowackiego 14 (biurowiec SPOMASZ-u), 63-300 Pleszew

3. Dane teleadresowe instytucji sprawujących nadzór nad placówką:

ORGAN ZATWIERDZAJACY

Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Inspektorata Wrocławska

DELEGATKA DS. OCHRONY DZIECI I MŁODZIEŻY W INSPEKTORII:

s. Anna Jaskółka

e-mail: delegatka@cmw.osw.pl

tel. 452 260 406

ODPOWIEDZIALNA ZA PREWENCJĘ W INSPEKTORII – dzieła nieformalne:

s. Justyna Wijata

e-mail: prewencja@cmw.osw.pl

tel. 513 848 891

4. Dane teleadresowe innych instytucji wspierających dzieci i młodzież:

Rzecznik Praw Dziecka

ul. Chocimska 6, 00-791 Warszawa

tel. 22 583 66 00

e-mail: rpd@brpd.gov.pl

Centrum Ochrony Dziecka

Uniwersytet Ignatianum w Krakowie

ul. Kopernika 26

31-501 Kraków

e-mail: cod@ignatianum.edu.pl

tel. 785 032 106

tel. biuro COD: 785 042 123

Fundacja Świętego Józefa Konferencji Episkopatu Polski

BIURO FUNDACJI ŚWIĘTEGO JÓZEFA KEP

Skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 6; 01-015 Warszawa

tel. 504 795 357 (pn.-pt. w godz. 8.30-16.30)

e-mail: kontakt@fsj.org.pl

dział prewencji/szkoleń: prewencja@fsj.org.pl

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

ul. Mazowiecka 12/25; 00-048 Warszawa

tel. 22 616 02 68

e-mail: biuro@fdds.pl

5. Telefony zaufania:

- Tel. zaufania dla dzieci i młodzieży – Rzecznik Praw Dziecka: **800 12 12 12**
- Tel. zaufania dla dzieci i młodzieży – Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: **116 111**
- Tel. dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci – Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: **800 100 100**

Kodeks bezpiecznych relacji personel – dziecko

Jako wychowawca/animator/wolontariusz w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Domu Zakonnego w Pleszewie, w tym oratorium** dbaj o tworzenie odpowiednich relacji z dziećmi, właściwych dla osób dorosłych, opartych na szacunku, zaufaniu i respektowaniu odpowiednich granic w kontakcie fizycznym i komunikacji.

Stosuj się do wytycznych przyjętych w oratorium zawartych w poniższych punktach:

1. Komunikacja z dziećmi

- a) Podstawową zasadą w domu zakonnym, w tym oratorium jest równe traktowanie wszystkich dzieci. Szanuj godność każdej osoby, uwzględniaj wyjątkowość i indywidualność każdego wychowanka. Dostosuj metody i podejście tak, aby uwzględniały jego potrzeby i sytuację życiową.
- b) Zawsze zwracaj się do dzieci z szacunkiem i z cierpliwością. Nie stosuj zwrotów poniżających, niewłaściwych żartów i podtekstów o charakterze seksualnym.
- c) Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
- d) Zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć tobie lub innej zaufanej osobie oraz mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
- e) Gdy podejmujesz decyzje dotyczące dziecka, poinformuj go o tym i przystępnie wyjaśnij zaistniałą sytuację. W miarę możliwości staraj się także uwzględnić jego oczekiwania.
- f) Spotkania indywidualne z dziećmi odbywają się tylko w sytuacjach o charakterze dydaktyczno - wychowawczym. Powinny one odbywać się w miejscach do tego przeznaczonych i w warunkach zapewniających bezpieczeństwo.
- g) Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej, jak to możliwe.
- h) Nie wolno ci ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
- i) Nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka.
- j) Nie zachowuj się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, wyrażen o podtekście seksualnym oraz czynienie obraźliwych uwag jest w naszym domu zakonnym, w tym w oratorium, niedopuszczalne.

2. Działania z dziećmi

- a) Doceniaj i szanuj wkład wychowanków w podejmowane przez nich działania, aktywnie ich angażuj i traktuj równo bez względu na ich płeć, zdolności i inne indywidualne cechy.
- b) Pamiętaj, że indywidualne podejście nie może oznaczać faworyzowania wybranego dziecka.
- c) Unikaj podejmowania działań mogących prowadzić do stworzenia więzi emocjonalnej niewłaściwej dla relacji wychowawca-wychowanek, np. zwierzenia się z osobistych problemów czy rozmów typowych dla relacji przyjacielskiej.
- d) Nie wolno Ci utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych.
- e) Nie naruszaj prywatności dzieci.
- f) Nie pozostawaj sam na sam z dzieckiem w pomieszczeniach nieprzeznaczonych do spotkań dorosłych z osobami małoletnimi (np. w toalecie, szatni, przebieralni, pomieszczeniach gospodarczych), za wyjątkiem ważnych przyczyn i w uzasadnionych sytuacjach, np. w pracy z młodszymi dziećmi, które potrzebują interwencji osoby dorosłej.

- g) Pamiętaj, że zabronione i karalne są wszelkie zachowania demoralizujące wobec dzieci, w tym:
- praca z dziećmi i młodzieżą pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych używek,
 - spożywanie alkoholu, narkotyków lub innych używek w obecności dzieci,
 - częstowanie dzieci papierosami, alkoholem, narkotykami lub innymi używkami,
 - pokazywanie i udostępnianie uczniom różnego typu treści nieodpowiednich dla ich wieku i etapu rozwoju.

3. Kontakt fizyczny

- a) Zadbaj o to, by kontakt fizyczny z dziećmi, jeżeli jest konieczny, był bezpieczny. Pytaj o zgodę na taki kontakt (np. przed przytuleniem, pogłaskaniem, aby go pocieszyć lub uspokoić). Zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Kieruj się zawsze swoim profesjonalnym osądem, uwzględniając aktualną sytuację i potrzeby dziecka.
- b) Zachowaj szczególną ostrożność wobec dziecka, które doświadczyło przemocy. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem oraz pomóc mu w zrozumieniu znaczenia osobistych granic.
- c) Nie stosuj w swoich działaniach:
- takich form dotyku, o których wiesz, że dane dziecko ich nie akceptuje,
 - uścisków i objęć utrudniających dziecku przerwanie kontaktu,
 - dotykania piersi, pośladków i okolic intymnych,
 - sadzania dziecka na kolanach,
 - klepania,
 - łaskotania,
 - masowania,
 - całowania,
 - kładzenia się albo spania obok dziecka,
 - gier i zabaw, w których dochodzi do powyżej opisanych niewłaściwych zachowań,
 - jakichkolwiek kar cielesnych.

4. Kontakty poza godzinami pracy

- a) W razie konieczności spotkania z dziećmi poza oratorium poinformuj dyrektorkę domu lub osobę odpowiedzialną za oratorium i uzyskaj zgodę od rodziców/prawnych opiekunów.
- b) W kontaktach on-line bądź świadomy zagrożeń cyfrowych i ryzyka wynikającego z rejestrowania twojej prywatnej aktywności w sieci. Jeśli twój profil jest publicznie dostępny, dzieci i ich opiekunowie będą mieć wgląd w twoją cyfrową aktywność.
- c) Ustalona, transparentna forma komunikacji elektronicznej między personelem a wychowankami jest każdorazowo podana do wiadomości rodziców i używana jedynie za ich zgodą.

5. Kontakty podczas wycieczek, wyjść grupowych

- a) Przygotowując wyjazd zadbaj o komfort i bezpieczeństwo dzieci. Przeprowadź wcześniej ocenę ryzyka, obejmującą transport i zakwaterowanie.
- b) Bądź zawsze świadomy tego, co robią dzieci i gdzie przebywają.
- c) Przed wejściem do pokoju dzieci powinieneś zapukać. Należy unikać sytuacji, gdy wychowawca pozostaje sam na sam z dzieckiem w pokoju. Jeśli nie jest to możliwe, drzwi powinny pozostać otwarte.
- d) Odpowiednio rozplanuj miejsca noclegowe i sanitarne ze szczególnym uwzględnieniem podziału wychowanków na dziewczęta i chłopców, a jeśli to możliwe przydzielenie poszczególnym grupom opiekunów tej samej płci.
- e) Niedozwolone jest pozostawianie z dziećmi na noc w pokoju. W sytuacji nieprzewidzianej, gdy opiekun musi pozostać z dziećmi w jednej sali, powinien powiadomić kierownika wycieczki i/lub dyrektora.
- f) Nie pozostawiaj dzieci bez opieki w czasie wycieczki.

OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY DZIECI

Ja,
(imiona i nazwisko)

legitymujący(-a) się dowodem osobistym/paszportem o nr oświadczam, że zapoznałem się ze Standardami ochrony dzieci w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie, w tym w Oratorium** i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

Jednocześnie zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy i nie rozpowszechniania, w jakiegokolwiek formie, wszystkich dostępnych mi informacji dotyczących uczestników zadań statutowych Zgromadzenia, w tym dzieci i młodzieży. Moje zobowiązanie odnosi się do ich danych osobowych, jak i wszelkich informacji, dotyczących między innymi ich sytuacji rodzinnej, zdrowotnej, prawnej.

Moje zobowiązanie odnosi się do wszystkich informacji, w których posiadanie wejdę na wszelkich nośnikach, bez względu na sposób ich przekazania. Dotyczy zarówno czasu trwania mojej współpracy ze Zgromadzeniem, niezależnie od formy tej współpracy, jak i po jej zakończeniu.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

**OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ
Z KODEKSEM BEZPIECZNYCH RELACJI PERSONEL – DZIECKO
I ZOBOWIĄZANIE DO ZACHOWANIA TAJEMNICY**

Ja,
(imię/imiona i nazwisko)

legitymujący(-a) się dowodem osobistym/paszportem o nr oświadczam, że zapoznałem się z Kodeksem bezpiecznych relacji personel-dziecko zawierającym zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi stanowiącym Załącznik nr 2 do Standardów ochrony dzieci w **Zgromadzeniu Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**, w tym w oratorium.

Zobowiązuję się do przestrzegania Kodeksu bezpiecznych relacji personel-dziecko oraz innych zasad ochrony dzieci, które zostały mi przedstawione.

Jednocześnie zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy i nierozpowszechniania, w jakiegokolwiek formie, wszystkich dostępnych mi informacji dotyczących uczestników działań statutowych **Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**.

Moje zobowiązanie odnosi się do ich danych osobowych, jak i wszelkich informacji, dotyczących między innymi ich sytuacji rodzinnej, zdrowotnej, prawnej.

Moje zobowiązanie odnosi się do wszystkich informacji, w których posiadanie wejść na wszelkich nośnikach, bez względu na sposób ich przekazania. Dotyczy zarówno czasu trwania mojej współpracy ze Zgromadzeniem Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie, niezależnie od formy tej współpracy, jak i po jej zakończeniu.

Oświadczam, że zapoznałam/em się z klauzulą informacyjną w związku z ochroną danych osobowych administratora.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

Poświadczam, że Pan/Pai
został/a jednorazowo dopuszczony/y do działalności na podstawie przedstawionych do wglądu informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz informacji o niefigurowaniu w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

.....
miejsowość, data

.....
czytelny podpis dyrektorki domu

KODEKS ZACHOWAŃ DLA WYCHOWANKÓW

(w wieku szkoły podstawowej)

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby:

- 1) Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
- 2) Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym i szczególnie obdarowanym przez Boga.
- 3) Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
- 4) Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy kolegów czy koleżanek.
- 5) Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- 6) Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
- 7) Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i aktywności.

2. Zasady komunikacji między dziećmi:

- 1) Zachowuj życzliwość i szacunek wobec kolegów/koleżanek.
- 2) Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
- 3) Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają.
- 4) Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
- 5) Stosuj formy grzecznościowe.
- 6) Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

3. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni:

- 1) Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- 2) Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
- 3) Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
- 4) Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i wychowawców oratorium bez ich wyraźnej zgody.
- 5) Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie:

- 1) Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany, wykluczony z grupy.
- 2) Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi czy koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- 3) Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- 4) Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- 5) Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach i innych osobach bliskich kolegów czy koleżanek, nauczycielach czy innych dorosłych osobach.
- 6) Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.

- 7) Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
- 8) Nie narażaj siebie i innych na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu tak fizycznemu, jak i psychicznemu.
- 9) Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek.
- 10) Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

5. Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy:

- 1) Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- 2) Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
- 3) Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
- 4) Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- 5) Chronić intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- 6) Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przysyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- 7) Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- 8) Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- 9) Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- 10) Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
- 11) Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

6. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów:

- 1) Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę.
- 2) Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- 3) Zadbaj o odpowiednie miejsce i czas na rozmowę.
- 4) Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz.
- 5) Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałeś/usłyszałaś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałeś/zrozumiałaś jej komunikat.
- 6) Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć.
- 7) Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- 8) Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc wychowawcę oratorium. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie zostawiaj nierozwiązanego konfliktu.
- 9) Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym siostrę, wychowawcę lub animatora.

KODEKS ZACHOWAŃ DLA WYCHOWANKÓW

(w wieku szkoły ponadpodstawowej)

1. Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby:

- 1) Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
- 2) Pamiętaj, że każdemu człowiekowi należy się szacunek i troska o jego dobro.
- 3) Bądź tolerancyjny. Szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy kolegów/koleżanek. Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- 4) Masz prawo do relacji z każdym uczestnikiem. Szanuj jednak wolność osoby, o której uwagę zabiegasz. Ona może nie mieć ochoty na relacje z Tobą w danym momencie.
- 5) Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

2. Zasady komunikacji między uczniami:

- 1) Zachowuj życzliwość i szacunek wobec kolegów/koleżanek.
- 2) Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one ogólnie przyjętych zasad dobrego wychowania i dobra innych osób.
- 3) Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj im, gdy się wypowiadają.
- 4) Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji. Nie używaj wulgaryzmów.
- 5) Stosuj zwroty grzecznościowe.

3. Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni:

- 1) Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- 2) Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.
- 3) Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.
- 4) Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez pytania. Każdy ma prawo do prywatności.
- 5) Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/koleżanek i wychowawców oratorium bez ich wyraźnej zgody.
- 6) Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

4. Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie:

- 1) Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany, wykluczany z grupy.
- 2) Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi czy koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- 3) Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny bądź jest nieakceptowany przez drugą osobę.
- 4) Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- 5) Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach i innych osobach bliskich kolegów czy koleżanek, nauczycielach czy innych dorosłych osobach.
- 6) Nie zwracaj się w sposób wulgarny czy opryskliwy do innych.
- 7) Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli jesteś świadkiem takich zachowań, zainterweniuj i spróbuj pokojowo zakończyć taką krzywdzącą sytuację.
- 8) Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu i psychicznemu.
- 9) Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat m.in. zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek czy dorosłych, w tym nauczycieli.

5. Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy:

- 1) Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Pamiętaj, że po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- 2) Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz. W Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnych form przemocy, które mogą mieć negatywne i bolesne konsekwencje.
- 3) Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody
- 4) Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- 5) Chronь intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- 6) Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przysyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- 7) Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, stalking, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- 8) Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- 9) Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- 10) Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
- 11) Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

6. Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów:

- 1) Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę. Jeśli jest taka możliwość i tego potrzebujesz, wyjdź z pomieszczenia, w którym doszło do konfliktu.
- 2) Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- 3) Umów się na rozmowę w bardziej odpowiednich warunkach, w ten sposób opadną Twoje emocje, a Ty zyskasz czas na konstruktywny dialog.
- 4) Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia i czego oczekujesz.
- 5) Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałeś/usłyszałaś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałeś/zrozumiałaś jej komunikat. Nigdy nie neguj tego, że ktoś w zupełnie inny sposób niż Ty odbiera daną sytuację.
- 6) Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć. Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- 7) Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc nauczyciela, wychowawcę. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Trudnych konfliktów nie rozwiązuj samodzielnie.
- 8) Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda, zawsze informuj o tym wychowawcę oratorium.

OŚWIADCZENIE

w trybie art. 21 Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

Ja niżej podpisany/a oświadczam, że:

1. Posiadam obywatelstwo innego państwa niż Rzeczypospolita Polska: tak/nie *.
2. Jeśli odpowiedź brzmi „tak” to proszę wpisać państwo
3. W ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/nie zamieszkiwałem w innych państwach *.
4. Proszę wpisać państwo/ państwa:
.....
5. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie*
6. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw, gdyż państwo to nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie*.
7. Oświadczam, że prawo państwa nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestru karnego: tak/nie*.
8. Oświadczam, że w państwie nie prowadzi się rejestru karnego: tak/nie*.
9. Oświadczam, że nie byłem prawomocnie skazany w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem się takich czynów zabronionych, oraz nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
10. Oświadczam, że jestem świadomy, że składając ww. oświadczenia podlegam odpowiedzialności karnej w trybie art. 233 Kodeksu Karnego, to jest odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia**.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

*niepotrzebne skreślić

**art. 233 KK [Fałszywe zeznania]

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

**NOTATKA SŁUŻBOWA
Z PRZYJĘCIA ZGŁOSZENIA PRZEMOCY WOBEC DZIECKA**

1. Data i godzina zgłoszenia	
2. Dane dziecka, którego dotyczy zgłoszenie	
3. Dane osoby zgłaszającej (jeśli nie było to dziecko)	
4. Forma krzywdzenia, miejsce, okoliczności towarzyszące	
5. Świadkowie	
6. Podjęte działania przed przekazaniem zgłoszenia osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji	

.....
data, imię i nazwisko (czytelny podpis)

KARTA INTERWENCJI

1. Imię I nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba składająca zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis działań podjętych przez wychowawcę, pedagoga, psychologa (przed rozpoczęciem interwencji)	Data	Działanie
5. Spotkania z rodzicami dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	a) Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa b) Wniosek o wgląd w sytuację małoletniego/rodziny c) Inny rodzaj interwencji. Jaki?	
7. Dane dotyczące zgłoszenia krzywdzenia (nazwa organu, do Którego zgłoszono krzywdzenie, data zgłoszenia)		
8. Wyniki zgłoszenia interwencji: (działania organów wymiaru sprawiedliwości, o ile dom zakonny otrzymał informacje)	Data	Działanie

MONITORING STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

		tak	nie
1.	Czy wiesz, na czym polegają standardy ochrony dzieci?		
2.	Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązujące w placówce, w której pracujesz?		
3.	Czy zapoznałeś się z dokumentem pt. Standardy ochrony dzieci?		
4.	Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
5.	Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
6	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Standardach ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego pracownika?		
	Jeśli tak, czy i jaka była Twoja reakcja:		
7	Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem?		
	Jeśli tak, proszę je wypisać:		
8	Czy brałeś udział w szkoleniach z zakresu rozpoznawania czynników ryzyka, zagrożenia dobra dziecka oraz symptomów krzywdzenia dziecka?		
9	Czy w przypadku pojawienia się w placówce podejrzenia krzywdzenia dziecka zostały zachowane procedury zamieszczone w standardach?		

**NOTATKA ZE SPOTKANIA/ROZMOWY
Z RODZICAMI I/LUB INNYMI OSOBAMI MAJĄCYMI WIEDZĘ
O INCYDENCIE/ZDARZENIU**

DATA: GODZINA:

MIEJSCE:

FORMA SPOTKANIA/ROZMOWY:

UCZESTNICY SPOTKANIA

1.....

2.....

3.....

4.....

(imię, nazwisko i podpis osoby)

TEMAT SPOTKANIA/ROZMOWY:

.....
.....

PRZEBIEG SPOTKANIA/ROZMOWY:

.....
.....
.....
.....

USTALENIA I WNIOSKI:

.....
.....
.....
.....

.....
podpis osoby prowadzącej spotkanie

PLAN WSPARCIA UDZIELANEGO DZIECKU

IMIĘ I NAZWISKO DZIECKA, DATA URODZENIA		
DATA SPORZĄDZENIA PLANU WSPARCIA		
POWÓD / PODSTAWA (FORMA KRZYWDZENIA) UDZIELANEGO WSPARCIA		
OSOBA/Y OPRACOWUJĄCE PLAN WSPARCIA DZIECKA		
ZAPLANOWANE DZIAŁANIA WOBEC DZIECKA	DATA/OKRES	DZIAŁANIE, FORMY
ZAPLANOWANE DZIAŁANIA WOBEC RODZICÓW/OPIEKUNÓW	DATA/OKRES	OPIS PLANOWANYCH DZIAŁAŃ, SPOTKAŃ, FORMY
EWALUACJA/OCENA SKUTECZNOŚCI ZAPLANOWANYCH DZIAŁAŃ		

Podpisy członków zespołu:

.....

Podpis Dyrektorki/ Odpowiedzialnej za Oratorium:

Oświadczenie o udostępnieniu danych w związku z weryfikacją osoby w RSPTS

Zgodnie z Ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich przed zatrudnieniem lub dopuszczeniem osoby do jakiegokolwiek działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi **organizator ma obowiązek sprawdzić, czy osoba nie figuruje w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym.**

W związku z tym **oświadczam, że nie przedstawiłem stosownego zaświadczenia RSPTS** w celu weryfikacji mojej osoby przez organizatora, stąd dla realizacji powyższego obowiązku **udostępniam niezbędne dane:**

numer PESEL
imię i nazwisko
nazwisko rodowe
imię ojca
imię matki
data urodzenia

Oświadczam, że zapoznałam/em się z klauzulą informacyjną w związku z ochroną danych osobowych administratora.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

OŚWIADCZENIE O ZOBOWIĄZANIU OSOBY DO ZACHOWANIA TAJEMNICY

Ja,

(imiona i nazwisko)

zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy i nie rozpowszechniania, w jakiegokolwiek formie, wszystkich dostępnych mi informacji dotyczących wychowanków i pracowników/współpracowników **Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki (Siostry Salezjanki) Dom Zakonny w Pleszewie**, w tym działającego przy nim **oratorium**. Moje zobowiązanie odnosi się do ich danych osobowych, jak i wszelkich informacji między innymi, dotyczących ich sytuacji rodzinnej, zdrowotnej, prawnej.

Moje zobowiązanie odnosi się do wszystkich informacji, w których posiadanie wejdę na wszelkich nośnikach, bez względu na sposób ich przekazania. Dotyczy zarówno czasu trwania mojej współpracy z domem zakonnym, niezależnie od formy tej współpracy, jak i po jej zakończeniu.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)